

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 17. IX. - 23. IX. 2018.

PON.	-----	-----
UTO.	u 18.00 sati	+ +obit. Brkić, Koši, Faust, Jakopović i na nakanu, ĐURO, MIJO i MARTINA Čvek, STJEPAN, ANTUM i JALŽA Palović, MARTIN i obit. Fulir, MILKA i STJEPAN Puđak, DOROTEJA i JOSIP Popović, RUŽA i FRANJO Petljak, ĐURĐICA god. i obit. Vuger, obit. Galović
SRI.	u 18.00 sati	– Za zdravlje
ČET.	u 18.00 sati	+ MARTIN Filipović god., STJEPAN i DRAGICA Meglaj
PET.	u 18.00 sati	+ BISERKA Benić
SUB.	u 18.00 sati	-----
NED.	u 9.15 sati	+ RUŽA god NIKOLA Baričević, obit. Hojanić, NENAD Hrenović
	u 11.15 sati	– Župna
	u 17.00 sati	– u DOBRODOLU

OBAVIJESTI:

Utorkom iza svete mise **TREĆE SRCE** moli za nerođene.

Četvrtkom iza svete mise kratko Klanjanje pred PRESVETIM za Duhovna zvanja.

Upis PRVOPRIČESNIKA utorak, srijeda i četvrtak u župnom dvoru od 16-17.30 sati.

Budući PRVOPRIČESNICI dolazite na svetu misu u 9.15 sati, a KRIZMANICI na misu u 11.15 sati.

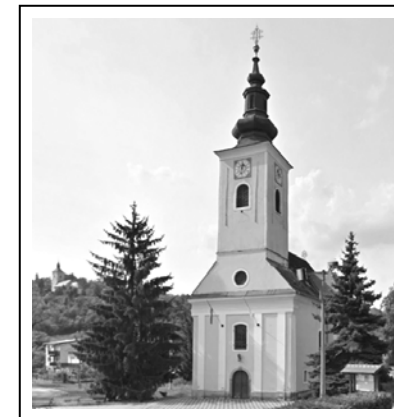
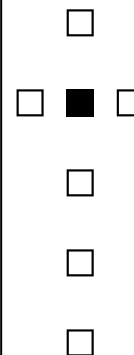
Imate najnoviji broj: GLAS KONCILA, župni listić...

www.zupa-vugrovec.com

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 400
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 □ ■ □ IBAN: HR1423600001101843779

**ŽUPNI
LISTIĆ**

**Župe sv. Franje
Ksaverskog
□ VUGROVEC □
godište XIV, broj 35(711)
16. rujna 2018. godine**

XXIV. NEDJELJA KROZ CRKVENU GODINU (Mk 8,27-35)

U ono vrijeme: Krenu Isus i njegovi učenici u sela Cezareje Filipove. Putem on upita učenike: “Što govore ljudi, tko sam ja?” Oni mu rekoše: “Da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, treći opet da si neki od proroka.” On njih upita: “A vi, što vi kažete, tko sam ja?” A Petar prihvati i reče: “Ti si Pomazanik - Krist!” I zaprijeti im da nikomu ne kazuju o njemu. I poče ih poučavati kako Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri dana da ustane. Otvoreno im to govoraše. Petar ga uze u stranu i poče odvrćati. A on se okrenu, pogleda svoje učenike pa zaprijeti Petru: “Nosi se od mene, sotonu, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!” Tada dozva narod i učenike pa im reče: “Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i evanđelja, spasit će ga.”

Komentar

Tek što su počeli naslućivati ispunjenje stoljetnih težnji svog naroda i samo su čekali da se počnu radovati vidljivim očitovanjima mesijanskog kraljevstva, Isus im ruši takve iluzije o kraljevstvu zemaljske vlasti. Petrova vjera svjedoči njegovu sliku o Mesiji kao pobjedniku koji će, ako je potrebno i silom, uspostaviti novo zemaljsko kraljevstvo. Isus, međutim, naviješta put poniženja, trpljenja, propasti do križa. Isusova pobjeda nad zlom mora se dogoditi najprije kršćanima, kroz njihovo prihvaćanje križa.

S vjerom u Isusa svaka muka, patnja i bol prestaju biti besmisleni. S vjerom u Isusa svako je trpljenje oplemenjeno predanjem. Takvo trpljenje postaje otkupiteljsko, sjedinjuje se s Isusovim trpljenjem i služi spasenju svijeta. To je ono pšenično zrno koje, pavši na zemlju, umre i tako donosi obilat rod!

LJESTVE

Ljestve ili skale su vrlo korisna naprava - alatka koja služi da dosegne visine koje bez njih ne bismo dosegli redovitim putem u našim stambenim prostorima i drugim mjestima izvan njih.

Slično u svom nutarnjem svijetu ljudi pokušavaju ostvariti neki veći 'duhovni' stupanj u odnosu na druge ljude. Počesto se stoga uzvisuju svojim znanjem i vještinama pred drugima ljudima, te vidimo da im to sve služi za uznositost i samohvalu iz koje se rađa umišljenost.

Štoviše, na temelju toga smatraju da su savršeniji i bliži Bogu u svom religioznom življenju. Kao da zaboravljaju da nijedan čovjek do sada nije napravio ljestve do neba, te se uzalud dižu put neba ljestvama ljudskoga savršenstva.

Jedine ljestve kojima se može popeti do neba, one su kojima je Božji Sin sišao s neba na zemlju. A to su ljestve poniznosti, predanja i služenje, izgrađene Božjom rukom.

Na zemlji su čvrsto naslonjene na poniznu ljudskost Kristovu, a do neba dopiru snagom njegova božanstva.

Za vrijeme Sovjetske Rusije u gradić blizu manastira stigli su boljševici. Okupili su stanovništvo na tržnicu i tamo su pod pratnjom straže dotjerali monahe. Komesar se glasno obratio narodu pokazujući na monahe: - Građani! Svi vi bolje od mene poznajete ove pijance, izjelice i neradnike! Njihovoj vlasti sada je došao kraj. No da biste do kraja shvatili kako su ti prevaranti i paraziti stoljećima magarčili radni narod, stavit ćemo na zemlju ispred njih njihov križ i Evanđelje. Neka sada pred našim očima svatko od njih pogazi ta oruđa prijevare i porobljavanja naroda. I onda ćemo ih pustiti neka se gone na sve četiri strane. Na to su se neki u mnoštvu nasmijali. Tada je pred nahuškan narod izišao iguman - golem čovo s mesnatim blijedim licem i crvenim nosom - i rekao obraćajući se svojim monasima: - Nema nam druge, braćo... Živjeli smo kao svinje, barem umrimo kao kršćani! I nijedan se monah nije pomaknuo s mjesta. Sve su ih toga dana posjekli sabljama.

Možda ne možeš tražiti simpatije za zapovijedi svoje vjere, ali moraš zahtijevati poštovanje.

Sv. Josemaria Escriva

DAROVI ZA CRKVU

1. N. N.		1000 Kn
2. JANA GOLUB	A. Šenoe 56, Vugrovec	200 Kn
3. NIKO ČOSIĆ	Grahovečka 11, M. Polje	200 Kn
4. N. N.	Goranec	200 Kn
5. IVICA CRNKOVIĆ	Glavna 69, Goranec	300 Kn

Svim darovateljima iskreno hvala!

Ovih dana napustila nas je:

JASNA PETIR r. Capek iz Dobrodola u 51. godini

Dobri Bože uvedi ju u svoje vječne stanove!

ZABORAVLJENI KRIŽ

U posljednje vrijeme ocu su poslovi išli loše. Kod kuće se stalno svađao s mamom. Zato se njihov dječak najradije skitao. I djed je bio zle volje. Stalno je pio i ubrzo umro kao da je slutio sramotu koja se nadvila nad cijelu obitelj. Na kraju su zbog dugova morali prodati i kuću.

Majka je trpala posljednje stvari u veliku kutiju, a baka ju je gledala šutke, oslonjena o dovratak. Izvana se čuo zvuk automobilske sirene, znak da je tata postao nervozan.

– Idem, no, idem! – mama je promrmljala sebi u bradu. Zatim je podigla glavu i odlučno rekla: – Neću se osvrnuti! – i odmah se potom osvrnula. Bio je to posljednji pogled na izgubljeni dom. Dvije su žene imale oči pune suza.

Baka je još jednom duboko uzdahnula. Teška se koraka odvojila od kuhinje u kojoj je provela gotovo cijeli svoj život.

Mališan odjednom spazi križ koji je nezapažen ostao visjeti na zidu pa poviče: – Bako, zaboravili smo na Bogeka!

– Jesmo, dijete – odgovori tužno starica. – Da nismo zaboravili na Bogeka, sad se ne bismo morali seliti!

Božidar Prosenjak